

Μορφοβουνιώτικη Φωνή

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΓΗΣ: Σύλλογος Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΤΣΟΥΛΑΣ ΜΑΡΚΟΣ

Χρόνος 2005 - ΟΚΤΩΒΡΗΣ - ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ - Αρ. φύλλου 23

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Έδρα Αγίας Αναστασίας 5 Περισσός -Ν. Ιωνία Τ.Κ. 142 32 Αθήνα

Τηλ: 210 2522596 • FAX: 210 2518283

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

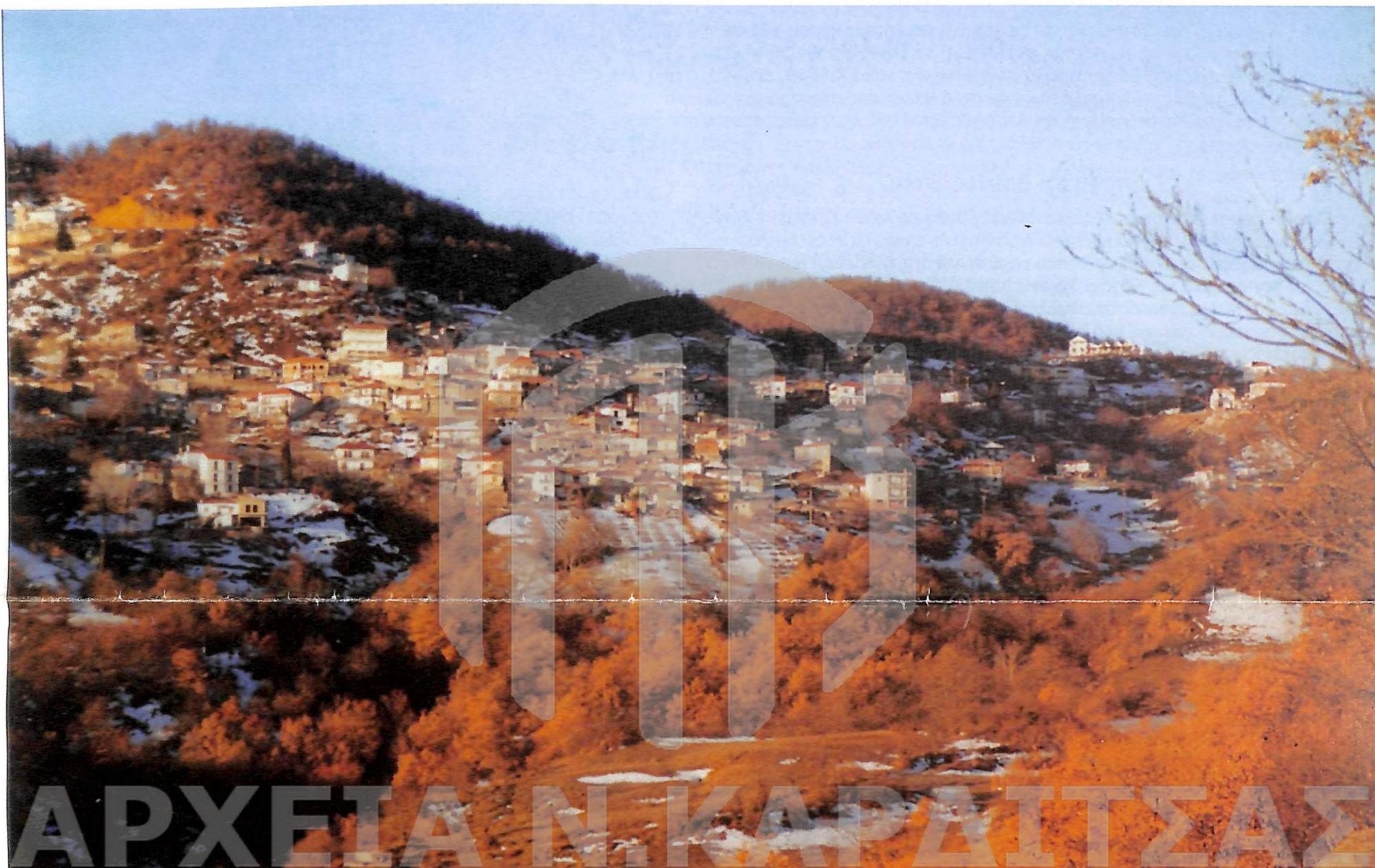
ΚΩΔΙΚΟΣ 4547

Στοιχειοθετήθηκε και τυπώθηκε από ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Αφοι ΤΣΑΛΔΑΡΗ Ο.Ε. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 66 ΤΗΛ: 210 24.81.647 - 8 FAX: 210 2483358

ΠΛΗΡ.
ΤΕΛ.
Ταχ. Γραφ.
ΠΕΡΙΣΣΟΥ
Αριθμός Αδεί.

ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΤΑΜΟΥΛΗ 41
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
431 00

Μια χειμωνιάτικη άποψη του χωριού μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΙΩΤΩΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ "ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ"

Εκδήλωση στη Καλλιθέα για το Νικόλαο Πλαστήρα

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η εκδήλωση του συλλόγου μας που πραγματοποιήθηκε το Νοέμβριο στην αίθουσα Κωνσταντινοπολιτών στην Καλλιθέα με θέμα "Η Ζωή και το Έργο του Νικολάου Πλαστήρα"

Στην εκδήλωση σε μία αίθουσα κατάμεστη, κύριος ομιλητής για το έργο του μεγάλου πατριώτη και συμπολίτη μας, που υπήρξε φωτεινό παράδειγμα πατριωτισμού και αναδιοτελούς πολιτικής προσφοράς, ήταν ο πρώην Υπουργός Σάκης Πεπονής. Παρεμβάσεις έγιναν από το Δήμαρχο Καλλιθέας κ. Κώστα Ασκούνη και από τον συντοπίτη μας πρώην βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Ευριπίδη Καφαντάρη. Στην εκδήλωση εκτός από πλήθος κόσμου είχαμε πολλές παρουσίες συλλόγων και φορέων της Αθήνας. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα τον Δήμαρχό μας κ. Δημήτρη Τσιαντή καθώς και τον υπεύθυνο του Κέντρου Ιστορικών Μελετών "Ν. Πλαστήρα" κ. Θωμά Σκούφη για την στήριξη που μας παρείχαν στην επιτυχία της Εκδήλωσης.

Γιώργος Α. Πανταζής
Αντιπρόεδρος Συλλόγου

Ο Σύλλογος απανταχού
Μορφοβουνιωτών
Αθήνας

σας εύχεται

Χρόνια Πολλά

Καλές Τιορτές και

Ευτοχισμένο το

Νέο Έτος

2006

Στις 22 Ιανουαρίου 2006 θα γίνει η ετήσια απολογιστική
Γενική Συνέλευση, Αγίας Αναστασίας 2, Περισσός, & ώρα 10:30 π.μ.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Του Αποστ. Κατοίκου

Η εφημερίδα

Το είπαμε και άλλοτε. Η εφημερίδα χρειάζεται στήριξη. Δεν είναι εύκολη υπόθεση η έκδοσή της. Και είναι αξιόπαινοι αυτοί που δουλεύουν για να φτάσει στον κάθε Βουνεσιώτη στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Αυτό που ζητούν από μας τους άλλους είναι να συμβάλλουμε στις οικονομικές απαιτήσεις της έκδοσής της και να την τροφοδοτούμε με σχετικό υλικό, με γραπτά κείμενα για δημοσίευση. Και υπάρχουν πολλοί που μπορούν να γράφουν, αλλά δεν το κάνουν. Με αποτέλεσμα να γράφουμε οι ίδιοι κάθε φορά και να κινδυνεύουμε μάλιστα να γίνουμε βαρετοί και να παρεξηγηθούμε ότι έχουμε την αποκλειστικότητα στην εφημερίδα. Ας αποφασίσουν και άλλοι να γράφουν. Δε χρειάζεται να έχει κανένας πτυχίο ή να ξέρει πολλά γράμματα γι' αυτό. Ας μη φοβούνται την καλή σύνταξη ή την ορθογραφία. Αυτά δεν έχουν καμιά σημασία στην προκειμένη περίπτωση. Σημασία έχει η ουσία των όσων γράφουμε. Και δεν χρειάζονται φιλοσοφίες. Απλά πράγματα όπως τα νιώθουμε, παλιά βιώματα με κάποιο ενδιαφέρον, εντυπώσεις, παρατηρήσεις και προτάσεις για ζητήματα του χωριού ή άλλα. Πολλοί μπορούν να το κάνουν αυτό, αρκεί να το θελήσουν. Επίσης οι μετανάστες χωριανόι μας θα ήταν καλό να στέλνουν κάποια κείμενα, ένα νέο, μια εμπειρία απ' τις ξένες χώρες ή έστω έναν απλό χαιρετισμό στους χωριανούς. Ας μιμηθούν το Δημ. Καλατζή και το Χρ. Αλεξανδρή που στέλνουν ενδιαφέροντα κείμενα, ο ένας από τη Γερμανία και ο άλλος από τη Σουηδία.

Απόδημοι Βουνεσιώτες

Όπως είναι γνωστό, αρκετοί χωριανοί μας βρέθηκαν κατά καιρούς σε ξένες χώρες και ιδίως στη Γερμανία και παλιότερα στην Αμερική. Ήταν οι "Αμερικάνοι" όπως τους λέγαμε τότε στο χωριό, που είχαν φύγει στις δεκαετίες του 1910 και 1920 για την Αμερική και κάποιοι είχαν επιστρέψει στο χωριό τη δεκαετία του 1950. Ήταν τότε που μετανάστευαν εκεί ομαδικά και οι «νύφες» που γνωρίζονται με τους "γαμπρούς" από τις φωτογραφίες που αντάλλαζαν μεταξύ τους. Ο αείμνηστος μπάρμπα -Γιάννης Κατοίκος ήταν ένας απ' αυτούς τους παλιού μετανάστες στην Αμερική. Προτού φύγει είχε αρραβωνιαστεί και, όπως μας διηγούνταν ο ίδιος κάποια φορά πήγε από το χωριό με άλογο στον Ωρωπό, από όπου ήταν η αρραβωνιαστικιά του... Αυτός ήταν πραγματικός ευεργέτης για πολλούς χωρια-

νούς και όχι μόνο, στα δύσκολα χρόνια της κατοχής και αργότερα, με τα σωτήρια δέματα (και δολάρια) που έστελνε. Τη δεκαετία του '60 κυρίως, πολλοί είχαν πάει στη Γερμανία για δουλειά. Ήταν τότε που ο Καζαντζίδης τραγουδούσε "στις φάμπρικες της Γερμανίας και στου Βελγίου τις στοές..."

Και "κακούργα μετανάστευση, κακούργα ξενιτιά..."

Και σήμερα υπάρχουν κάποιοι μετανάστες απ' το χωριό μας σε διάφορες χώρες, όπως: ο Στάθης Πλαστήρας στην Αμερική, ο Βασ. Παλαπέλας και ο Χρ. Γρηγορίου στη Σουηδία, ο Γιώργος Πανταζής στην Αυστραλία, ο Νίκος Γιαννάκος στην Ολλανδία(;) , ο Δημ. Καλατζής στη Γερμανία, ο Χρ. Αλεξανδρής στη Σουηδία. Αναφέρω αυτά τα ονόματα για τα οποία είμαι βέβαιος. Σίγουρα θα είναι κι άλλα. Κάποιοι απ' αυτούς ξέρω ότι παίρνουν τη "Μορφοβουνιώτικη Φωνή". Καλό θα είναι να στέλνεται σε όλους. Πιστεύω ότι όλοι θα το επιθυμούν. Είναι ένα μέσο για επικοινωνία με τις ρίζες τους. Ας μην ξεκόψουν απ' τις ρίζες τους, ας μην ξεχάσουν το χωριό τους. Κάτι τέτοιο σημαίνει αλλοτρίωση για τον άνθρωπο. Στέλνω τους χαιρετισμούς μου σε όλους τους Βουνεσιώτες μετανάστες μέσω της εφημερίδας. Τον 15Αύγουστο να συναντηθούμε στο Μ'σχωρί...

Τουριστική αξιοποίηση.

Μετά την κατασκευή του καινούργιου δρόμου, όλοι οι ξένοι επισκέπτες περνούν έξω από το χωριό με προορισμό τη λίμνη και το φράγμα, και απ' αυτή την άποψη το χωριό μας είναι αποκομμένο από την τουριστική κίνηση. Για να προσελκύσουμε λοιπόν επισκέπτες θα πρέπει να έχουμε κάτι να τους δείξουμε. Το λαογραφικό μουσείο και το μουσείο Πλαστήρα είναι δυο ενδιαφέροντα αξιοθέατα. Αρκεί να λειτουργούν και να είναι επισκέψιμα. Κάτι ανάλογο θα μπορούσε να είναι και το σπίτι όπου έζησε ο Αντώνης Σαμαράκης. Επίσης τα αποστακτήρια (καζάνια) του τσίπουρου τουλάχιστον όταν λειτουργούν, θα μπορούσαν αν είναι συμπληρωματικά αξιοθέατα του χωριού. Όλα αυτά βέβαια θα πρέπει να γίνονται και γνωστά για να τραβήξουν ανθρώπους. Και το λιγότερο γι' αυτό, είναι να υπάρχουν κατάλληλες πινακίδες σε κατάλληλες θέσεις στην είσοδο του χωριού στο λεγόμενο "Δέλτα", και από τις δυο κατευθύνσεις.

Αποστ. Κατοίκος
Βόλος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ
(ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ) Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ 36 -22ας ΜΑΪΟΥ 1
ΒΟΛΟΣ

Αρ. Πρωτ.: 9/2005

ΠΡΟΣ
τον Κον ΧΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Αγαπητέ συγχωριανέ και φίλε Χρήστο,

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου Μορφοβουνιωτών (Βουνεσιωτών) Νομού Μαγνησίας σε ευχαριστεί για τη μεγάλη χρηματική δωρεά σου προς το συλλόγο μας.

Όλοι οι Βουνεσιώτες του Βόλου εκτιμώντας πάνω από όλα εσένα και μετά την αξιόπαινη και ευεργετική ενέργεια σου προς το σύλλογό μας, ΣΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ και σου ΕΥΧΟΝΤΑΙ υγεία και κάθε ατομική, οικογενειακή και επαγγελματική επιτυχία.

Βόλος 03/10/2005

το Δ.Σ.

ΣΤΑΜΟΓΙΩΡΓΟΣ ΗΛΙΑΣ
ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΓΟΡΔΙΟΥ-ΝΑΝΝΟΥ ΒΑΣΩ
ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗ ΣΟΦΙΑ
ΡΕΦΕΝΕΣ ΗΛΙΑΣ
ΧΟΥΤΑ-ΝΤΟΝΤΗ ΝΤΙΝΑ
ΚΥΡΙΑΖΗ-ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΛΟΥ

Ο Σύλλογος Μορφοβουνιωτών (Βουνεσιωτών) Ν. Μαγνησίας αποφάσισε τις εξής εκδηλώσεις:

1) Κυριακή 15-1-2006 ώρα 5 το απόγευμα κοπή πίτας και ανταλλαγή ευχών για το 2006 στο κέντρο "ΘΕΟΦΙΛΟΣ" στο Βόλο την ίδια μέρα θα γίνει και η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση του συλλόγου.

2) Σάββατο 4 Φλεβάρη 2006

Ετήσιος χορός στο κέντρο "ΓΙΑΝΚΑ" ΣΤΙΣ Αλυκές Βόλου με πλούσιο πρόγραμμα από λαϊκή και δημοτική μουσική.

Στο κλαρίνο θα παίξει ο νεαρός Γ. Μαυραντζάς και στο τραγούδι θα συνοδεύσει ο Γρηγόρης Παπαδήμας.

Θα εμφανιστεί και το χορευτικό συγκρότημα του συλλόγου μας.

Καλούμε όλους τους Βουνεσιώτες & φίλους να τιμήσουν τις εκδηλώσεις μας με την παρουσία τους.

2006

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ
- ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ (ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ)
ΝΟΜΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

σας εύχεται

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
&
ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Με υγεία κι ευτυχία
το 2006

Σας περιμένουμε
στο κέντρο "ΘΕΟΦΙΛΟΣ"
στην πλατεία Δημαρχείου Βόλου
στις 15 - 1 - 2006, ημέρα Κυριακή
και ώρα 5:00 μ.μ.
να κόψουμε την πίτα μας και
θυζητήσουμε για το σύλλογό μας.

Με εκτίμηση
το Δ.Σ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ
(ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ) Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ 36 -22ας ΜΑΪΟΥ 1
ΒΟΛΟΣ

ΠΡΟΣ
την εφημερίδα ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΙΚΗ
ΦΩΝΗ

Σήμερα 03/10/2005 ημέρα Δευτέρα και ώρα 10 μ.μ. συνεδρίασε στα γραφεία του συλλόγου σε πλήρη απαρτία το Δ.Σ. του συλλόγου Μορφοβουνιωτών (Βουνεσιωτών) Ν. Μαγνησίας και αποφάσισε ομόφωνα τα εξής:

1. Απόδεχόμαστε την οικονομική ενίσχυση των 2000 Ευρώ από τον συγχωριανό μας κ. Χρ. Αλεξανδρή.
2. Ευχαριστούμε τον κ. Χρ. Αλεξανδρή δημοσίως με ειδική επιστολή στον ίδιο και δημοσίευση στην εφημερίδα του συλλόγου μας στην Αθήνα.
3. Προτείνουμε στην ετήσια τακτική Γ.Σ. του συλλόγου Μορφοβουνιωτών (Βουνεσιωτών) Ν. Μαγνησίας, στις 15 Ιανουαρίου 2006 την ανακήρυξη του κ. Χρ. Αλεξανδρή ως Μεγάλου Δωρητή του συλλόγου του Βόλου βάσει του Αρθρου 8 του κατασταστικού του συλλόγου μας.

Βόλος 03/10/2005

το Δ.Σ.

ΣΤΑΜΟΓΙΩΡΓΟΣ ΗΛΙΑΣ
ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΓΟΡΔΙΟΥ-ΝΑΝΝΟΥ ΒΑΣΩ
ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗ ΣΟΦΙΑ
ΡΕΦΕΝΕΣ ΗΛΙΑΣ
ΧΟΥΤΑ-ΝΤΟΝΤΗ ΝΤΙΝΑ
ΚΥΡΙΑΖΗ-ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ

Η “ΓΟΥΡΝΟΧΑΡΑ”

Την πρώτη Κυριακή, σαράντα μέρες πριν τα Χριστούγεννα, την περιμέναμε με μεγάλη χαρά γιατί αυτή τη μέρα το κάθε σπίτι παρά τη φτώχεια και την ανέχεια που είχε, όλο και κάτι παραπάνω θα παρουσίαζε στο τραπέζι η νοικοκυρά. Λίγο κρέας περισσότερο, που εκείνα τα χρόνια δεν το είχαμε συχνά, καμιά πίτα, συνήθως γαλατόπιτα, διότι είχαν όλοι ζωντανά πρόβατα, γίδια και αγελάδες. Υπήρχε και ένα έθιμο – ίσως αυτό να μην το γνωρίζουν πολλοί- ούτε κι εγώ το γνώριζα. Αυτό μας το διηγούνταν οι γονείς μας. Η μια οικογένεια έκανε πρόσκληση στην άλλη δύο ή τρεις μέρες νωρίτερα «...Να 'ρθείτι την Κυριακή το βράδυ ν' αποκρέψουμε όλοι μαζί». Και αφού το δεχόνταν και η άλλη οικογένεια πήγαινε στο σπίτι της άλλης αφού έπαιρναν μαζί και τα φαγητά που είχαν ετοιμάσει. Και αφού τρώγαν και πίναν το γνήσιο καλό κρασί, επειδή ήταν πράγματι γνήσιο καθώς δεν υπήρχαν εκείνα τα χρόνια τα φυτοφάρμακα, υπήρχε μόνο η γαλαζόπετρα και ο ασβέστης, άρχιζαν το καλαμπούρι και τα τραγούδια. Το πρώτο τραγούδι ήταν το γνωστό επιτραπέζιο. "Χίλιοι τριακόσιοι άρχοντες αντάμα τρων και πίνουν" και ακολουθούσαν κι άλλα τραγούδια επιτραπέζια και χορευτικά. Μετά σηκώνονταν και χόρευαν τραγουδώντας όλοι μαζί. Βλέπετε τότε δεν υπήρχαν ούτε ραδιόφωνα, ούτε κασετόφωνα, ούτε CD μόνο καναδυό γραμμόφωνα είχε όλο το χωριό. Αφού ξεφάντωναν με τα τραγούδια και το χορό αρκετές ώρες, η καλεσμένη οικογένεια μάζεε τα τσανάκια της και πήγαινε για ύπνο αφού καληνυχτίζουν αυτούς που τους είχαν καλέσει με τις ανάλογες ευχές όπως: «Χρόνια πολλά». «Καλή Σαρακοστή» «Και του χρόνου να είμαστε όλοι καλά».

Μετά τις απόκριες, είχαμε τη νηστεία. Νήστευε ο "δούλος του θεού" γιατί δεν είχε να φάει κι επειδή η μακαρίτισσα η μάνα μας ήταν πολύ θρήσκα γυναίκα – όπως κι όλες οι γυναίκες του χωριού – μας τάραιζε στη νηστεία. Τρώγαμε συνήθως "αλειψιά" και το "ανεβατό", την "αληψιά" δεν την περνούσε ούτε "γκρας" σαν να λέμε ούτε "σφαίρα". Τέλος, αφού περνούσαν οι μέρες και τη βγάλαμε με καμιά ελιά και λίγο τουρσί από ντομάτες "άγριες" που λέγαμε, δηλ. άγουρες, ζηγώναν οι μέρες της "γOURNOXAPAS". Περιμέναμε να σφάζουμε τα γουρούνια – έστω κι ένα γουρούνι είχε κάθε οικογένεια- να "λαδώσει λίγο τα" άντερο μας", όπως έλεγαν οι παππούδες μας και οι γονείς μας. Σφάζαμε τα γουρούνια δυο – τρεις μέρες πριν ή και την παραμονή των Χριστουγέννων. Φωνάζαμε συνήθως και καναδυό άλλους γείτονες για ενίσχυση, ιδίως όταν ήταν πολύ μεγάλο το γουρούνι, γιατί ήταν δύσκολο να το βάλεις κάτω. Στη συνέχεια, η μάνα μας έβαζε λίγα κάρβουνα στην ξύστρα που μαζεύαμε τη στάχτη και πάνω σ' αυτά έβαζε λίγο θυμίαμα "θυμιάμα", όπως το λέμε στη ντοπιολαλιά μας – και τα έβαζε ακριβώς πάνω στη σφαγή. Τα άφηνε λίγα λεπτά και μετά τα έπαιρνε. Αυτό, δεν ξέρω μέχρι σήμερα γιατί το έκανε ή αν συμβόλιζε κάτι... Μετά άρχιζε το λάνισμα ή το τεμάχισμα προσωρινά. Εμείς, τα μικρά παιδιά, περιμέναμε με ανυπομονησία να πάρουμε τη φούσκα να την κάνουμε μπαλόνι για να παίξουμε και μαλώναμε ποιος θα παίξει περισσότερη ώρα. Η φούσκα ήταν η κύστη του γουρουνιού – για τους νεότερους που δεν γνωρίζουν- την τραβούσαμε με τα χέρια για να μεγαλώσει περισσότερο. Μετά τη φουσκώναμε και τη δένουμε και την παίζαμε όπως το μπαλόνι. Μπαλόνια υπήρχαν κι εκείνα τα χρόνια, όμως δεν υπήρχαν λεφτά για να τα αγοράσουμε. Ύστερα άρχιζε το λιώσιμο για να βγάλουμε το λίπος, "τη λίπα" όπως τη λέγαμε στη γλώσσα μας.

Τη λίπα την βάζαμε σε τενεκέδες που τους λέγαμε και «γκάζια» και ανάλογα με το μέγεθος και το πάχος που είχε το γουρούνι έβγαζε και το ανάλογο λίπος. Αφού τελείωναν το φτιάξιμο από τα λουκάνικα και τα πατσιά, οι νοικοκυρές πήγαιναν στη βρύση να πάρουν νερό για να κάνουν τη λάτρα του σπιτιού. Το νερό τότε το παίρναμε από τις βρύσες του χωριού αφού δεν υπήρχε ακόμη υδροδότηση. Οι γυναίκες λοιπόν, μαζεύονταν από νωρίς στη βρύση με γκιούμια και βαρέλες και περίμεναν τη σειρά τους για να τα γεμίσουν κάνοντας διάφορες συζητήσεις και κουτσομπολιά εφόσον ακόμα δεν είχαν τσακωθεί, δεν είχαν μαλώσει ποια να πάρει νωρίτερα νερό. Το νερό ήταν τότε πολύ λίγο. Δεν αρκούσε πουθενά για πουθενά γι' αυτό οι γυναίκες μαλώνουν μεταξύ τους και πολλές φορές έρχονταν στα χέρια, ξεμαλλιάζονταν. Μερικές κάνουν τις πιο έξυπνες. Να, μερικά τέτοια περιστατικά: «Αφήμημι να πάρω λίγο νερό. Ήρθι η Μήτσους από σα κατ. Κόλσι του στοματ' Δεν έχουμι δραγκλιά στου σπιτ'». Και ένα ακόμα: «Αφηστημι μαρή γυναίκες να πάρω λίγο νερό. Έχουν τον τέντζερη μη του κρέας στη φουτιά. Θα κουλήσ'». Ήταν μία απ' αυτές που παίνευονταν. Οι άλλες που περίμεναν φιλοτιμήθηκαν και την άφησαν να γεμίσει το αγγείο της. Πριν όμως να γεμίσει, βγήκε η κόρη της από μακριά και τη φωνάζει: «Όου μάνα άτι φέρι λίγου νερό, κόλσαν τα λάχανα». Αυτή η φουκαριάρα πήρε τη στάμνα μισογεμισμένη κι έφυγε καταντροπιασμένη. Τέτοια κ' άλλα γίνονταν πολλά και διάφορα. Εμείς θέλοντας και μη τα ακούγαμε όλα διότι το πατρικό μας είναι κοντά στη βρύση και δεν μπορούσαμε να κοιμηθούμε από το θέρυβο και τα μαλώματα των γυναικών. Αυτή τη μέρα γινόταν περισσότερο συζήτηση γύρω από το αν φτιάξουν τα λουκάνικα, το λιώσιμο, τα πατσιά και πόση λίπα έβγαλαν. Να, μία χαρακτηριστική συζήτηση για να πάρετε μια ιδέα: «Τι γένιτι μαρί Βασιλίου, τα φκιασάταν τα λουκάνικα; Τόλιοσάταν του γ'ρουίνι; Ναι, τα μπίτσαμαν ούλα. Πόσα γκάζια λίπα έβγαλάταν; Εβγαλάμαν τέσσιρα γκάζια λίπα κι 30 θ'λες (θηλιές) λουκάνικα –Άτι, Καλή Χρουνιά κι να τα φάτι μι γ'εια – Φχαριστώ – Ισείς πώς πήγαταν Αγορή; Πόσην λίπα εβγαλάταν; - Ιμείς του γκουρλιτσασμένου δεν έβγαλι πουλλη λίπα, δυο γκάζια μι του ζόρ' κι του τάϊάμαν απ' ούλα, πέντη στα μπόλια καλαμπόκ' μας έφαγι, ένα σουρό πλύματα, χώρια στ' φλούδισ απ' τα πιπόνια κι τα καρπούζια κι τα Καστραβέτσια απ' κουβαλούσι η Κώτσιους απ' του Παλιόκαστρου μι δυο μπλάργια. Δε βγήκι καλό νταμάρ' του σκασμένου. Απού κρέας πρέπ' να είχι, αφού δεν είχι πουλύ παστό, τι του θέλ'ς; Έφκιασάμαν εικουσιουχτό θ' λες λουκάνικα.. Λίγου λίπα: ηθιλάμαν πλησότιρου, αλλά έλιουσα κι τσ' αντιρόκλις κι έβγαλα κι απ' αυτές καναδυό μπ' σουίρις κι σιμπέρουσα, δόξα τον θεό, τα' χρον' νάμαστι καλά να πετύχουμε κανά καλύτερου νταμάρ' – Άτι, μη γ'ειά να τα φάτι κι καλά Χριστούγινα. – Φχαριστώ, ιπίσις.

Αυτή ήταν η "γOURNOXAPAS", και παρά τον κόπο και την "ατσαλιά" ήταν πραγματική χαρά κι ευτυχία για μικρούς και μεγάλους, αφού γέμιζε το σπιτικό με φαγητό, που θα μπορούσε να μας συντηρήσει σχεδόν όλο το χειμώνα. Το δύσκολο χειμώνα, σ' εκείνες τις δύσκολες εποχές που καταφέραμε όμως να επιβιώσουμε και να γίνουμε άνθρωποι σωστοί, γιατί μάθαμε να εκτιμάμε τα αγαθά – έστω και λιγοστά – που είχαμε. Ας τα μαθαίνουν αυτά και οι νεότεροι, τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας για να έχουν ένα μέτρο στη ζωή τους σήμερα που τα αγαθά είναι τόσα πολλά, λείπει όμως, πολλές φορές, η χαρά και η ευτυχία.

**Ευχαριστώ
Καλά Χριστούγεννα σε όλους
Κατοίκος Βασιλείος.**

Αγαπητοί συντοπίτες,

Πήρα την πρωτοβουλία να γράψω στην εφημερίδα αυτές τις λίγες γραμμές για να θίξω ένα θέμα που με στεναχωρεί και με θλίβει βαθύτατα.

Ακούγονται φήμες ότι τα έσοδα της Ι. Μονής Αγίας Τριάδας πηγαίνουν στους μοναχούς της Ι. Μονής Κορώνας. Θέλω να διαβεβαιώσω ότι κάτι τέτοιο είναι τελείως αναληθές. Τα χρήματα παραμένουν στην Ι. Μονή Αγίας Τριάδας και τα διαχειρίζεται η εκκλησιαστική επιτροπή του Μορφοβουνίου, επικεφαλής της οποίας είναι ο ιερέας Βασίλειος Νάνος. Αυτά τα χρήματα αποτελούν και το κυριότερο εισόδημα της Μονής, βάσει του οποίου μπορεί να πραγματοποιεί οποιοδήποτε φιλανθρωπικό ή άλλο έργο.

Από τα έσοδα αυτά καλύπτεται και το μεγαλύτερο μέρος των εξόδων για τον εορτασμό της Ι. Μονής κατά την ημέρα του Αγίου Πνεύματος. Ειπώθηκε από μερικούς ότι ίσως θα πρέπει να σταματήσει το έθιμο αυτό, αλλά προσωπική μου γνώμη είναι, και νομίζω ότι πολλοί τη συμμερίζονται, ότι το έθιμο αυτό προβάλλει και κάνει γνωστή όχι μόνο τη Μονή αλλά και τον τόπο μας. Έτσι, όχι μόνο δεν πρέπει να σταματήσει, αλλά ενδεχομένως να ενισχυθεί οικονομικά για να μπορέσουν να βελτιωθούν οι συνθήκες και οι παροχές προς τους πιστούς, που συρρέουν για να προσευχηθούν. Θα πρέπει να ξέρετε ότι και ο δήμαρχος είναι πρόθυμος να βοηθήσει προς αυτή την κατεύθυνση, πράγμα για το οποίο τον ευχαριστούμε ειλικρινά, και δεσμεύθηκε να προσφέρει ετησίως το ποσό των 500 ευρώ.

Μετά από αυτά θα πρέπει να λήξει το θέμα των χρημάτων της Ι. Μονής Αγίας Τριάδας και να συμβάλλουμε όλοι μαζί με τον «οβολό» μας στην ενίσχυσή της, γιατί είναι γνωστό σε όλους πως η Μονή προσπαθεί να προσφέρει έργο στην περιοχή, ανάλογο βέβαια με τα μέσα και τις δυνατότητες που κάθε φορά έχει.

Αναστάσιος Νάνος

Ιστορικά ανέκδοτα.

Φθόνος

Όταν ο φθονερός Διοφών είδε ότι ένα άλλος δίπλα του σταυρώνονταν σε σταυρό μεγαλύτερο από τον δικό του, έλιωσε από τη ζήλια του...

Ματαιοδοξία

Όταν ο Κροίσος, ο γνωστός για τους θησαυρούς του βασιλιάς, φόρεσε όλα τα χρυσά στολίδια του και κάθησε στο θρόνο, ρώτησε το σοφό Σόλωνα αν είχε δει ωραιότερο θέαμα, ο Σόλων απάντησε: "Είδα πιο ωραίους πετεινούς και παγώνια..."

Τεμπελιά

Κάποιος Μάρκος, γνωστός για την τεμπελιά του, όταν είδε στον ύπνο του ότι έκανε "τροχάδην" δεν ήθελε να κοιμηθεί πια για να μην ξανατρέξει...

Γνωμικά

"Δις παίδες οι γέροντες"

(οι γέροι είναι δυο φορές παιδιά)

(Πλάτων)

"Λύπης πάσης ιατρός ο χρόνος" (ο χρόνος είναι γιατρός κάθε λύπης)

"Οι λοιποί ζώσιν ιν' εσθίωσιν, εγώ δ' εσθίω
ίνα ζω" (Σωκράτης)

(εσθίω=Τρώω, ίνα = για να).

Αποστ. Κατοίκος.

ΦΥΤΕΥΣΕΙΣ ΚΑΛΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ

Σε φυτεύσεις καλλωπιστικών δέντρων προχώρησε ο Δήμος Πλαστήρα στο Μορφοβούνι.

Συγκεκριμένα δεντροφυτεύτηκε το πάρκο στον κόμβο Μορφοβουνίου, η είσοδος του χωριού απ' το γήπεδο (στο διαμορφωμένο χώρο) καθώς επίσης τοποθετήθηκαν και μερικά δέντρα στη βρύση Κελεπούρη.

Την Άνοιξη θα τοποθετηθεί και αυτόματο σύστημα ποτίσματος.

Η δαπάνη αγοράς των δέντρων και τοποθέτησης πλαισίων προστασίας αγγίζει τα 3.000,00 _ και έγινε απ' τους εργάτες του Δήμου Πλαστήρα.

Τα δέντρα και τα φυτά που τοποθετήθηκαν ήταν τιλιές, υποκαστανιές, έλατα, κουτσουπιές, ζαφορά, φράξος, πυράκανθος, λικιδάνδαρος, πλατάνια.

850.000,00 €

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Εγκρίθηκε από την Περιφέρεια Θεσσαλίας και το Υπουργείο Εσωτερικών η πρόταση των Δήμων Καρδίτσας, Πλαστήρα, Νεβρόπολης, Ιτάμου και Μητρόπολης, η Διαδημοτική συνεργασία για τον εκσυγχρονισμό του μηχανολογικού εξοπλισμού διαχείρισης απορριμμάτων των Δήμων.

Το ποσό είναι 850.000,00 _ και η διαδικασία προχωρά άμεσα.

ΓΑΜΟΙ

- Η κόρη του Καφεντζή Γιάννη, Ρίτσα με τον Αντωνόπουλο Έξαρχο.
- Ο γιος του Κυριαζή Τάκη, Άρης με την Ξένια

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΘΗΝΑΣ

Οικονόμου Λάμπρος 20 €

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΜΕΛΩΝ ΒΟΛΟΥ

ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.....25 €

ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ.....25 €

Έργο από τον Μεγάλο Ζωγράφο Γιολλάση. Το παζάρι του Αγ. Δημητρίου στην Καρδίτσα.

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΝΕΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Καιρού επιτρέποντος ξεκινούν οι εργασίες χτισίματος στο Νέο Δημαρχείο. Ήδη έχει γίνει η προμήθεια των υλικών.

Η πίστωση για την κατασκευή του Δημαρχείου είναι εξασφαλισμένη και η πρόοδος των εργασιών εξαρτάται αποκλειστικά απ' τις καιρικές συνθήκες.

Ο προϋπολογισμός του έργου μαζί με τη μελέτη αγγίζει τα 300 εκατομμύρια δρχ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΣΤΟΝ Χ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Η άγνοια, η απουσία του κ. Αλεξανδρή απ' το χωριό μας και πιθανόν η μονομερής ενημέρωση για τα ζητήματα του χωριού μας, κρίμα αλλά τον οδηγούν σε εσφαλμένα συμπεράσματα και σε εντελώς λάθος διαπιστώσεις.

Ιδιαίτερα για τα ζητήματα καθαριότητας και ευπρεπισμού που έχω την ευθύνη, έχω να του πω ότι καμία άλλη φορά δεν υπήρχε «υπάλληλος» καθαριότητας του Δήμου για καθαρισμό όπως τώρα, 3 φορές τη βδομάδα των τουαλετών και το καλοκαίρι κάθε μέρα.

Επίσης ουδέποτε στην 20ετή Αυτοδιοικητική θητεία μου στο χωριό δεν υπήρχε συστηματική καθαριότητα του Ιστορικού Κέντρου του χωριού (Πλατεία - Κεντρικοί δρόμοι). Τώρα υπάρχει κάθε βδομάδα και όσες φορές χρειαστεί το καλοκαίρι.

Άρα ή ψεύδεστε ή είστε κακώς ενημερωμένος κ. Χ. Αλεξανδρή.

Επίσης σας θυμίζουμε ότι επί θητείας μας (του νυν Δημάρχου) επιλύθηκε οριστικά και το πρόβλημα της περισυλλογής και διάθεσης απορριμμάτων με συστηματική μηχανική αποκομιδή και καταργήθηκαν οι παλιές χωματερές που εμπεριείχαν κίνδυνο και για την υγεία και για το περιβάλλον (κόστους 177 εκ. δρχ.).

Γι αυτά δεν ακούσατε τίποτα και δεν είδατε τίποτα κ. Αλεξανδρή;

Επίσης να σας επισημάνουμε ότι το υδρευτικό πρόβλημα επιλύθηκε οριστικά απ' τον νυν Δήμαρχο και από τους συνεργάτες του, ένας εκ των οποίων είμαι και γω και αισθάνομαι περήφανος.

Δεν το ξέρατε ότι το έργο εμπλουτισμού του Δικτύου Ύδρευσης απ' τη Λίμνη είναι ένα από τα πιο σύγχρονα σήμερα με αυστηρές προδιαγραφές διύλισης και υγιεινής; Γιατί λέτε ψέματα στον κόσμο ότι δεν υπάρχει διυλιστήριο; Τι συμφέροντα εξυπηρετείτε πλέον;

Το ξέρατε πως απ' τη δεκαετία του '70 πίνουμε νερό από σωλήνες αμιάντου; Με τεράστιους κινδύνους για την υγεία μας.

Ε!! και σ' αυτό δώσαμε λύση με την αντικατάστασή του εξ ολοκλήρου, με ποσό που επίσης ξεπέρασε τα 150 εκατομμύρια δρχ. (εσωτερικό και εξωτερικό).

Να θυμίσω πως 20 εκατομμύρια δρχ. ήταν ο προϋπολογισμός της κοινότητας το χρόνο πριν αναλάβει ο νυν Δήμαρχος και τώρα εκτοξεύθηκε σε εκατοντάδες εκατομμύρια.

Επίσης πόσες φορές πρέπει να επαναληφθεί σε σας ότι η τροποποίηση της Ζώνης Οικιστικού Ελέγχου είναι ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ και όχι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης; Γιατί τώρα η κυβέρνηση δεν την αλλάζει; Τι περιμένει; Γιατί η προηγούμενη δικάστηκε.

Πόσες φορές θα σας απαντήσουμε για τον Ξενώνα και το Δημαρχείο, και σεις να επανέρχεστε αδιάφορα σαν να μην καταλαβαίνετε τίποτα απ' αυτά που σας απαντάμε τεκμηριωμένα;

Λέτε για δενδροφύτευσεις ενώ εσείς κόψατε όλους τους πλατάνους μπροστά και πίσω από το σπίτι σας;

Ξέρετε, πως για να μιλάτε εσείς σήμερα για λάθος θέση του Δημαρχείου (ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ), δεν θα το κάνατε εάν δεν υπήρχε να διαχειριστεί την υπόθεση του Καποδίστρια του Δήμου Πλαστήρα ο νυν Δήμαρχος; Απλά το Δημαρχείο θα γινόταν μάλλον στην Πεζούλα ή στη Μητρόπολη.

Για τα παραπάνω ή έχετε ασθενή μνήμη κ. Αλεξανδρή ή έχετε παραπληροφόρηση.

Κύριε Διευθυντά,
Μόνο αυτά για την ώρα.

Σωτήρης Σταύρου
Α' Αντιδήμαρχος
Δήμου Πλαστήρα

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΣΤΟΝ Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Είναι ψευδής και εντελώς λαθεμένες οι πληροφορίες σας για το ότι το Κέντρο Ιστορικών Μελετών Ν. Πλαστήρα παραμένει κλειστό, κάθε άλλο.

Υπάρχει υπάλληλος του Δήμου που το κρατά ανοικτό όλες τις εργάσιμες μέρες 10 με 2 το πρωί, κάθε Σαββατοκύριακο 9 με 10 και με δυνατότητα να ανοίξει και τις επόμενες ώρες κατόπιν συνεννόησης.

Λειτουργεί κ. Αλεξανδρή καλύτερα από κάθε άλλη φορά και αν δεν μας απατά η μνήμη μας έγινε και πρωτολειτούργησε επί θητείας του σημερινού μας Δημάρχου.

Με τιμή
Ο Πρόεδρος του Κ.Ι.Μ.

Θωμάς Σκούφης
Μαθηματικός
Δημοτικός Σύμβουλος Πλαστήρα

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΣΕ ΣΧΟΛΙΟ ΤΟΥ Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Κύριε Διευθυντά,
Σε άρθρο του κυρίου Χ. Αλεξανδρή στη εφημερίδα του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών, αναφέρθηκε όπως αυτός εκτιμά, και μάλιστα πολύ αρνητικά, σε δημοτικά ζητήματα που αφορούν στο χωριό μας.

Δικαίωμά του, άλλωστε οι χωριανοί γνωρίζουν του έργου του Δημάρχου.

Αυτό στην έκδοση του Ιουλίου - Αυγούστου - Σεπτεμβρίου του 2005.

Κύριε Διευθυντά,
Ο ίδιος αρθρογράφος σε άρθρο του στο τεύχος της εφημερίδας της προηγούμενης έκδοσης έγραφε διαφορετικά, αφού βέβαια εξέφρασε κάποιες θέσεις του, που εμπεριστατωμένα απαντήθηκαν απ' το Δήμο.

Έγραφε λοιπόν τότε ο κ. Αλεξανδρής,
«Κατά τη γνώμη μου (σσ Δήμαρχε) και την εκτίμησή μου είσαι το πιο κατάλληλο πρόσωπο για τη θέση που κατέχεις. Είσαι πολύ δυνατός, αυτό το πιστεύω και θα το πιστεύω και θα συνεχίσω να εκτιμώ τις ικανότητές σου, ΕΙΣΑΙ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΗΣ. Είσαι κατά τη γνώμη μου ο μοναδικός και ο πιο ικανός ... σε ψηφίσαμε και σε χρειαζόμαστε πιο πολύ απ' τα ολυμπιακά έργα, έχεις κάνει αρκετά έργα μεγάλα και μικρά όμως δεν φτάνουν αυτά.....»

Αυτή είναι η απάντηση του Δήμου Πλαστήρα στο σχόλιο του κ. Χρ. Αλεξανδρή.....

Γραφείο Τύπου Δήμου Πλαστήρα

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΣΤΟΝ Χ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Ανυπόστατοι, επιπόλαιοι και ψευδείς, είναι οι ισχυρισμοί του κ. Χ. Αλεξανδρή περί της ποιότητας του πόσιμου νερού του Συνδέσμου Ύδρευσης Μορφοβουνίου - Μεσενικόλα-Κρυονερίου.

Ο Δήμος Πλαστήρα και ο Σύνδεσμος Ύδρευσης ελέγχει επίσημα την ποιότητα των νερών πολλές φορές ανά έτος, κάτι που πριν της θητείας μας δεν έγινε ΠΟΤΕ (υπάρχουν οι εξετάσεις στο Δήμο Πλαστήρα).

Η τελευταία εξέταση στο χημείο της ΔΕΥΑΚ ήταν στις 31 Οκτωβρίου 2005 και βρήκε το πόσιμο νερό ΑΠΟΛΥΤΑ καθαρό.

Τέτοιου είδους δημοσιεύματα προφανώς απαιτούν μεγαλύτερη προσοχή και σοβαρότητα.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ύδρευσης

Ηλίας Γρηγορίου
Δημοτικός Σύμβουλος Πλαστήρα

Εκτός των άλλων δραστηριοτήτων του Συλλόγου μας στην Αθήνα, τολμήσαμε και μεταφέραμε το παμπάλαιο έθιμο του χωριού μας και στην Αθήνα με μεγάλη επιτυχία και πήραμε και 1.000.000 εκατομμύριο κέρασμα από το μέγαρο Μαξίμου.

ΤΑ ΛΟΥΓΚΑΝΤΖΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ - 1993

Του Σταύρου Κατοίκου

Πήραμε την Απόφαση
είκοσι νοματαίοι,
και στην Αθήνα γίναμε
φέτος Λουγκαντζαίοι.

Αφού προετοιμαστήκαμε
σε διάστημα μικρό,
Σταυρού πρωί βρεθήκαμε
όλοι στον Περισό.

Εκεί όλοι ντυθήκαμε
μέσα στο καφενείο,
να κι ο Θανάσης έφτασε
με το λεωφορείο.

Όλοι με κέφι μπήκαμε
εις το λεωφορείο,
κι ο Νάσος μας ξεφόρτωσε
μπροστά εις το Μουσείο.

Βγήκε πρώτα ο Σούλλος
και ανέμιζε ψηλά
και ο Γιάννης που τον φόραγε,
βροντούσε τα κυπριά.

Να τώρα βγαίνουν οι νύφες μας
όλες
καμαρωτές με τις Σαρακατσάνικες
που φόραγαν στολές.

Βγήκαν τώρα και οι Γαμπροί
όλοι φουστανελάδες,
και με καμάρι στήθηκαν
δίπλα εις τις Νυφάδες.

Βγαίνει και ο ταμίας μας
κρατώντας την κασέλα
που εκεί θα βάλει τα φλουριά,
τα γρόσια της ημέρας.

Κατέβηκαν ακόμα δυο,
φοράνε μπουραζάνι,
με ανάστημα και λεβεντιά
σωστοί Σαρακατσάνοι.

Να και ο αγροφύλακας
μαζί με τον πάπα,
που είναι της παρέας μας
πρόσωπα σεβαστά.

Στο τέλος βγαίνει η Γριά
με το μωρό στην πλάτη,
που ήταν σαν τη Μήτρενα
φτιστή παναθεμάτη.

Κι αφού όλοι εβγήκαμε
απ'το λεωφορείο,
συγκεντρωθήκαμε μπροστά
στο χώρο του Μουσείου.

Εκεί ετοιμαζόμαστε,
για την αποστολή μας,
κάμερες μπήκανε μπροστά
και κόψαν την ορμή μας.

Ήταν του MEGA καναλιού,
ήταν και του ANTENA,
και άρχισαν να μας ρωτούν
για όλα ένα - ένα.

Ποια είναι η παρέα σας;
ποιος είναι ο σκοπός σας ;
Σύλλογος λέμε είμαστε εκπολιτιστι-
κός,
και φέρνουμε ένα έθιμο
παλιό απ' το χωριό.

Πως λέγεται το έθιμο
καλά μου παλικάρια;
Το έθιμο αυτό παλιά
το λέμε Ροκαντζάρια.

Τι είναι αυτό το αμφιλό
με τις πολλές κορδέλες;
Αυτός είναι ο Σούλλος,
τον έχουμε αρχηγό,
κι από παλιά για φλάμπουρο
τον είχαν στις παρέες.

Και τα μεγάλα τα Κυπριά
που κάνουν σαν Σειρήνα;
Αυτά; ... Διώχνουν τους
Καλικαντζάρους;
που γέμισε η Αθήνα.

Κι αφού τελειώσανε
όλες οι ερωτήσεις
στην Πατησίων κάνουμε
τις πρώτες εξορμήσεις.

Λέγαμε τα πενέματα
σε κάθε μαγαζί,
και όλοι μας δεχότανε
με αγάπη περισσή.

Τραγούδια είπαμε πολλά
μα πιο πολύ το ένα,
κέρνα τ'αφέντιμ κέρνατα
τα λασποακουμπισμένα.

Την παπαδούλα αρχίσαμε
και όλοι μας τραγουδούμε,
και πώς να την ξυπνήσουμε
και πώς να της το ειπούμε.

Σε λίγο ευρεθήκαμε
στο Σύνταγμα μπροστά
και όλοι χορό εστήσαμε
δίπλα απ' τον τσολιά.

Εκεί που περπατάγαμε
πίσω απ'τη Βουλή,
φρουρά μας εσταμάτησε
κι ήταν προεδρική.

Ο Διοικητής ήταν ψηλός
γύρω στα δυο μέτρα
και βγαίνοντας στην είσοδο
μας λέει μπάτε μέσα.

Όλοι μας μέσα μπήκαμε
λέγοντας σ'ένα τόνο,
Ξενιτεμένο μου πουλί
και παραπανομένο.

Κι άλλα τραγούδια είπαμε
εκεί εις τη φρουρά

Τ'άκουσε μ'ευχαρίστηση
όλα ο πρόεδρος μας
κι αμέσως μας ερώτησε
από πού είν'ο σύλλογος μας.

Κι εμείς του απαντήσαμε
με θάρρος και ελπίδα,
απ'του Πλαστήρα το χωριό
του Σιούφα την πατρίδα.

Αφού του εξηγήσαμε
τι κάνει ο σύλλογός μας
"μπράβο" μας λέει, "βρε παιδιά
καλός είν'ο σκοπός σας".

Αμέσως λέει στην κοπελιά
με τον κοντηλοφόρο,
"Πάρε στοιχεία απ' τα παιδιά
να στείλουμε ένα δώρο".

Κι αφού ευχαριστήσαμε
τον πρόεδρο θερμά,
βγήκαμε απ' το μέγαρο
όλοι μας με χαρά.

Σε λίγο όλοι μπήκαμε
εις το λεωφορείο
και πήγαμε στο Βύρωνα
μέσα στο καφενείο.

Εκεί ο Γιώργος κι ο Κωστής
είχαν ετοιμασία,
κι όλοι νταϊακωθήκαμε
από την ταλαιπωρία..

Αφού ευχαριστήσαμε
τον Γιώργο και τον Κώστα
κάναμε με γυροβολιά,
στα χωριανά τα πόστα.

Τέλειωσε κι ο Βύρωνας
και όλοι με χαρά
στο λεωφορείο μπαίνουμε
πάμε για Κηφισιά.

Εκεί μας επερίμενε
ο Λάμπρος ο γιατρός
και όλη η φαμίλια του
ήταν επί ποδός.

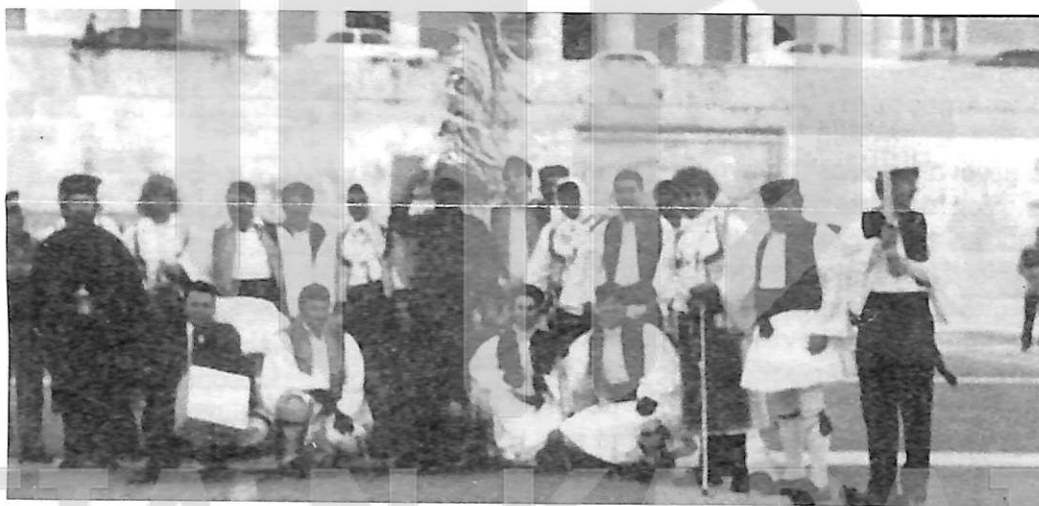
Είχε μεζέ είχε πιοτά,
είχε λουκάνικα ζεστά.
Κι εκεί εθυμηθήκαμε
τα χρόνια τα παλιά.

Εκτός απ'τα κεράσματα
μεζέ και ποτά,
ο Λάμπρος μας εκέρασε
και γρόσια αρκετά.

Κι αφού ευχαριστήσαμε
το Λάμπρο γι' όλα αυτά
στον Περισό γυρίσαμε
στα στέκια τα γνωστά.

Στον Περισό τα είπαμε
στα δυο τα μαγαζιά
που είναι Καφεντζείκα
και σ' όλους μας γνωστά.

Έτσι η μέρα τέλειωσε
βγάλαμε τις στολές μας
κι όλοι ξανά γυρίσαμε
στις οικογένειές μας.

Λουγκαντζάρια 1993 στην Αθήνα

Όσο για τα κεράσματα
δεν ήτανε χοντρά,
μα όλοι σταυροκοπόντουσαν
βλέποντας τον πάπα.

Έμπαινε μέσ'τα μαγαζιά
σεμνός και σοβαρός,
και όλοι τον χεροφιλάγαν
σα να'ταν κληρικός.

Δώσαν και πεντοχίλιαρα
δώσαν και πενηντάρια,
γιατί πολλοί δεν ξέρανε
τί'ναι τα Ρογκαντζάρια.

Μα ο δικός μας ο σκοπός
δεν ήτανε το χρήμα,
ήτανε για το έθιμο,
να'ρθει και στην Αθήνα.

Αφού επερπατήσαμε
όλη την Πατησίων,
φθάσαμε στην Ομόνοια
και στην οδό Σταδίου

Σταδίου, Αιόλου πήγαμε
και στην Αγίου Μάρκου.
Και στην Ερμού βρεθήκαμε
εις τη δουλειά του Τάσου.

Εκεί ο Τάσος κέρασε
σε όλους μας ποτά
και το φχαριστήκαμε
γιατί ήταν παγωνιά.

κι αυτοί μας φχαριστήσανε
με μπράντο και γλυκά.

Εκεί που προχωράγαμε
για το λεωφορείο,
ξάφνου μπροστά βρεθήκαμε
στο μέγαρο Μαξίμου.

Ρωτάμε τον υπεύθυνο
και λέει "να να μπειτε,
ο πρόεδρος σας δέχεται
θέλει νε του τα πείτε".

Όλοι μας μέσα μπήκαμε
σε αίθουσα μεγάλη,
κι ο Μητσοτάκης πρόλαβε
με γέλιο και καμάρι.

"Παιδιά καλώς ορίσατε
κι ευχαριστώ σε όλους
που διώχνετε απ' το μέγαρο
τριβόλους και διαβόλους".

Κι εμείς με τα τραγούδια μας
του' παμε και μια φράση,
να ζήσει χρόνους εκατό
και να τους απεράσει.

Μετά του τραγουδήσαμε
όλοι μας με μεράκι,
"παλικαράκι νιούτσικο
με το στριφτό μουστάκι".

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Συνεχίστηκαν οι επόμενοι μήνες της δικτατορίας του 1967, με τους ύμνους της «Εθνοσωτηρίου Επανάστασης», που έσωσε την Ελλάδα από την επαπειλούμενη δήθεν... κόκκινη δικτατορία, και οι εξορίες και βασανισμοί των όσων διαφωνούσαν ήταν στην ημερησία διάταξη με πάρα πολλά τραγικά θύματα, όπως π.χ. τους δικηγόρο Μανδηλαρά και Βουλευτή Τσαρούχα της Ε.Δ.Α., αλλά και συναδέλφους τους αξιωματικούς, όπως τον Μουστακλή, τον Οπρόπουλο, τον Τάσο Μήνη, τον Γιάννη Χαραλαμπίδου και αμέτρητους άλλους.

Φθάνοντας στο Δεκέμβριο του '67 ο τότε Βασιλιάς Κων/νος με τους συμβούλους του, που δεν είχε πάψει φαίνεται να ασχολείται με τις υπονομεύσεις και τις σχεδιαζόμενες ανατροπές, εξεδήλωσε νέα «επανάσταση» επισκεπτόμενος ελάχιστους φιλικά διακείμενους σ' αυτόν διοικητές στρατιωτικών μονάδων, αρχίζοντας από τη Λάρισα την 8-12-1967 και τερματίζοντας αυθημερόν άδοξα την επιχείρησή του στην Καβάλα, από την οποία έφυγε προς την Ιταλία, αφού οι προηγούμενοι «φωστήρες» ήταν ενήμεροι των σχεδιασμών του και είχαν μπλοκάρει και αχρηστεύσει εκ των προτέρων όλες τις πιθανές κινήσεις του, ειρωνεύοντάς τον κιόλας, ότι κινείται από χωρίον εις χωρίον. Ζούσε πλέον ως αυτοεξόριστος στην Ιταλία αρχικά και μετά στο Λονδίνο, με όλες τις οικονομικές παροχές να του στέλνονται εκεί και εδώ, έκαναν αντιβασίλεια για να τον εκπροσωπεί και να υπογράψει τα Βασιλικά Διατάγματα το στρατηγό Ζωιτάκη!! Με αντιβασίλισσα την περίφημη σύζυγό του Παγώνα!

Το 1968 οργάνωσε η δικτατορία δημοψήφισμα για την έγκριση του νέου συντάγματος, που τροποποιούσε ορισμένα μη θεμελιώδη άρθρα του προηγούμενου και τακτοποιούσε τις παραβάσεις, που είχε διαπράξει ως τότε η «επανάσταση»

Στο δημοψήφισμα αυτό, δικαστικοί αντιπρόσωποι διορίστηκαν όσοι εκ των δικηγόρων διέκειντο φιλικά στους κρατούντες, καθώς και δημόσιοι υπάλληλοι γενικώς, επίσης φιλικόι στο καθεστώς!

Η ψηφοφορία ήταν εύκολη, διότι θεωρητικά υπήρχαν δύο ψηφοδέλτια με το ΝΑΙ ή το ΟΧΙ στο προτεινόμενο νέο Σύνταγμα. Οι τέτοιες όμως εφορευτικές επιτροπές με τις ληφθείσες οδηγίες και τον υπερβάλλοντα δικό τους... ζήλο, τις έκαναν ακόμα... ευκολότερες, διότι ούτε παραβάν στα εκλογικά τμήματα εγκατέστησαν, ούτε δύο ψηφοδέλτια προσέφεραν στους ψηφοφόρους, αλλά

μόνον ένα, το «ΝΑΙ»!!!

Ακόμα δε περισσότερο, για να μην κουράζονται καθόλου οι ψηφίζοντες, μόλις εμφανίζονταν στο εκλογικό τμήμα, μετά το τσεκάρισμα των στοιχείων, υπήρχε αρμόδιος της επιτροπής, που έβαζε το ψηφοδέλτιο στο φάκελο και το έριχνε ο ίδιος στην κάλπη, απαλλάσσοντας ολοσχερώς τον ψηφοφόρο από κάθε προσπάθεια να ασχοληθεί με το ψηφοδέλτιο!!!

Έτσι ακριβώς έγιναν τα πράγματα σε μένα και στους άλλους την ίδια ώρα, που για λογαριασμό μου και παρουσία μου, ψήφισε ο φίλο και συνομήλικός μου Σωκράτης Μπαλταδώρος, που ήταν εκείνη την εποχή αγροφύλακας και τον ανέθεσαν, ως όργανο τον άνθρωπο, αυτό το πόστο! Δε νομίζω για τους άλλους να εφάρμοσαν άλλη τακτική, διότι το μέτρο ήταν μάλλον γενικό! Βγήκε λοιπόν το εκλογικό αποτέλεσμα θετικό με το «ΝΑΙ» στο Σύνταγμα σε ποσοστό 96% πανελλαδικά!

Το ξεκαθάρισμα των δημοσίων υπηρεσιών και του στρατεύματος από ύποπτα αντίπαλα στοιχεία, συνεχίζονταν αδιαλείπτως από τη δικτατορία και επεκτάθηκε και στο χώρο της εκκλησίας. Αντικατέστησαν αμέσως τον αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρυσόστομο με τον πρωθυερέα των ανακτόρων Ιερώνυμο Κοτσώνη και με διάφορες μεθοδεύσεις, υποχρέωσαν αρκετούς Μητροπολίτες (Δεσποτάδες) σε παραίτηση, ως μη έχοντες την έξωθεν καλήν μαρτυριάν, που για μερικούς βέβαια μπορεί και να ίσχυε.

Μεταξύ των, κατ' αυτόν τον τρόπο, απομακρυνθέντων, ήταν και ο Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφανείων Κύριλλος Καρμπαλιώτης, που είχε την εποχή εκείνη εμπλακεί σε μακρά και έντονη δικαστική διαμάχη ηθικής τάξης με τον πρωτοσύγκελο του, τον διαβόητο σκανδαλοποιό Καλογερέα, που αναστάτωση με τη συμπεριφορά του την Καρδίτσα τότε και τελικά είχε κι εκείνος κακό τέλος, αφού τον αποσημάτισαν και γύριζε στην Αθήνα σαν τουρίστας με πολιτικά και τη γενειάδα του, όπως κάποιες φορές τον είδα στην Ομόνοια τυχαία και εγώ.

Την κενωθείσα έδρα στην Καρδίτσα, κατέλαβε τότε και έγινε Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος, ο Κων/νος Σακελλαρόπουλος, που ήταν ως τότε αρχιμανδρίτης Θηβών και εγκαταστάθηκε στην Καρδίτσα με πάνδημο και οργανωμένη πανηγυρική υποδοχή. Ως νέος Μητροπολίτης και ακμαίος στην υγεία και ηλικία, ανέπτυξε δραστηριότητα και

πολυπραγμοσύνη και συμμετείχε σε κάθε τοπική εκδήλωση, με προσωπική γνώμη και άποψη για κάθε θέμα, συμπλέκοντας εγκάρδια και εκθειάζοντας έντονα τις πράξεις της «επανάστασης».

Εκείνο όμως, που τον χαρακτήριζε ιδιαίτερα, ήταν το πάθος του να κατεδαφίζει παλιές εκκλησίες, για να κτισθούν στις θέσεις τους καινούργιες, ή να επεκτείνει με νέες προσθήκες τις καλοστεκούμενες υπάρχουσες. Όλες δε τις προσθήκες και νέα κτίρια, με δική του πάντα έμπνευση και σχεδιασμό, τα ξεκινούσε θεμελιώνοντάς τα, πιστεύοντας ότι κάποτε θα τα ολοκληρώσουν οι πιστοί.

Τέτοιες προσθήκες υπάρχουν ακόμα σήμερα στην Καρδίτσα σε στάδιο караγιαπί π.χ. στην Ευαγγελίστρια, στον Άγιο Κωνσταντίνο, στη δική μας Νεράιδα κ.α., αμφιβόλου χρησιμότητας και λειτουργίας.

Στην πρώτη επίσκεψή του στο χωριό μας, επεσήμανε μια ρωγμή στον ανατολικό τοίχο του ιερού της παλαιάς πέτρινης ισόγειας κεντρικής εκκλησίας μας και έβγαλε αμετάκλητη απόφαση κατεδαφισέως της. Πίεζε αφόρητα τον παππά Χριστόδουλο Καναβό με το εκκλησιαστικό συμβούλιο (επιτρόπους) να προβούν στην κατεδάφιση της εκκλησίας, παρ' όλες τις αντιρρήσεις τους και την αναστάτωση ολόκληρου του χωριού, που είχε ξεσηκωθεί και αγωνιούσε, προθυμοποιούμενος να επισκευάσει τον συγκεκριμένο τοίχο με τη ρωγμή, για να αποφύγει τη φοβερή και πολυδάπανη περιπέτεια κατεδάφισης και ανέγερσης νέας εκκλησίας. Τίποτα όμως δεν άκουγε ο Μητροπολίτης και επειδή καθυστερούσαν να αρχίσουν το ξήλωμα των εικόνων του παλαιού τέμπλου και κάθε άλλου χρήσιμου εσωτερικού στοιχείου της εκκλησίας, οργάνωσε ο ίδιος συνεργείο κατεδάφισης με επικεφαλής κάποιον εμπειροτέχνη εργολάβο, ονομαζόμενο Τρίμη εκ Πύλης Τρικάλων και αιφνιδιαστικά με στρατιωτική φρουρά το συνεργείο ανέβηκε και πέταξε κάτω όλα τα κεραμικά από τη στέγη της εκκλησίας.

Τότε οι επιτροπείς απελπισμένοι έσπευσαν να περισώσουν ότι μπορούσαν, ξηλώνοντας και αμπαλλάροντας το τέμπλο, τις εικόνες κ.λ.π. και τις αποθήκευαν προς διάσωση στην οικοδομή Γκανούρη - Πλαστήρα, βοηθούμενοι σ' αυτό και από τον συγχωριανό μας Πανσανία Βησσαρίου.

Συνεχίζεται

ΙΔΡΥΣΗ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΥ

Ιδρύθηκε τελικά από το σύλλογο Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας ο χορευτικός όμιλος. Ο όμιλος αποτελείται από παιδιά ηλικίας 6 έως 15. Δηλαδή από νήπια έως Τρίτη Γυμνασίου και λίγο παρά πάνω.

Λειτουργούν δύο τμήματα, μικρών παιδιών και μεγάλων παιδιών.

Τα παιδιά μέχρι τώρα φτάνουν τα 26 και η προοπτική είναι να μεγαλώσει τη άλλο το χορευτικό.

Η διδασκαλία των χορών γίνεται από τη δασκάλα του χορού Νταλαμπίρα Ιωάννη κάθε Κυριακή από τις 5-7 μ.μ., στην αίθουσα των Αιτωλακαρνάνων Καρδίτσας, όπου φιλοξενείται ο όμιλος. Ο Σύλλογος εκφράζει για ακόμα μια φορά τις ευχαριστίες στο προεδρείο του συλλόγου.

Υπεύθυνος για το χορευτικό όμιλο είναι το μέλος του συλλόγου Τσάβαλος Τάσος και όσοι από τους Καρδιτσιώτες επιθυμούν να εγγραφούν τα παιδιά τους ας επικοινωνήσουν με τον ίδιο στα τηλέφωνα 2441080669

Τσάβαλος Τάσος.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο Σύλλογος Μορφοβουνιωτών (Βουνεσιωτών) Ν. Μαγνησίας συγχαίρει όλους τους επιτυχόντες στις ανώτατες και ανώτερες σχολές για το 2005 και τους εύχεται καλή πρόοδο και πάντα επιτυχίες.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ο χωριανός μας Ηλίας Ευαγγέλου έφυγε από τη ζωή. Ο σύλλογος απανταχού Μορφοβουνιωτών Αθήνας στέλνει τα συληπητήρια στους δικούς του.

ΧΙΟΝΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Νωρίς - νωρίς φέτος έπεσαν τα πρώτα χιόνια στο χωριό μας και στην ευρύτερη περιοχή της λίμνης Πλαστήρα. Από την Κυριακή 20-11-05 έπεσαν οι πρώτες νιφάδες. Όμως τη Δευτέρα 21 το χιόνι έπεσε πυκνό και πλησίασε το μισό μέτρο.

Βέβαια ιδιαίτερα προβλήματα δεν υπήρξαν παρά μόνο μια μικρή διακοπή ρεύματος και ολιγοήμερη διακοπή της συγκοινωνίας.

Τα προβλήματα που δημιουργούνται περισσότερο είναι ψυχολογικά για τους μόνιμους κατοίκους, αφού είναι πολύ νωρίς για χιόνια. Μην ξεχνάμε ότι σχεδόν κάθε χρόνο μας επισκέπτεται ο χιονιάς μετά τα Χριστούγεννα. Φέτος όμως έπεσαν τα πρώτα χιόνια νωρίς, ας είναι, τουλάχιστον θα αποταμιευθεί μπόλικο νερό στη λίμνη.

Τσάβαλος Τάσος

Μαθητές μπροστά στο σχολείο με τη δασκάλα μας τότε Καλλιόπη Κάκου.
Έτος 1951-52

«ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΪΡΑΓΑ»

του Γ. Βασιλούλη

ΑΠΟΦΕΙΣ – ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Έχω συνηθίσει να σέβομαι και να τιμώ του παλιού μου κοινοτάρχη, τόσο εκείνους που έφυγαν, όσο και εκείνους που βρίσκονται ακόμη στη ζωή.

Θα ήταν όμως τουλάχιστον αφέλεια, η απόπειρα σύγκρισης των δικών τους πράγματι σπουδαίων για την εποχή τους μικρών έργων, της «προσωπικής εργασίας», με εκείνα τα οποία η σημερινή δημοτική εξουσία, προγραμματίζει βάσει σχεδίου, διεκδικεί τα ανάλογα κονδύλια, και υλοποιεί.

Και τούτο, γιατί με τη διοικητική αποκέντρωση που συντελέστηκε τις τελευταίες δεκαετίες, σε συνδυασμό με τα χρηματοδοτούμενα προγράμματα της ευρωπαϊκής ένωσης, οι τοπικές κοινωνίες που είχαν την τύχη να διοικούνται από δραστήριους αιρετούς άρχοντες, δημιούργησαν σπουδαία έργα που άλλαξαν την όψη της υπαίθρου.

Πιστεύω πως αυτή την τύχη είχε και η περιοχή μας. Ένας καλόπιστος παρατηρητής μπορεί να το διαπιστώσει. Το γεγονός ότι υπάρχουν σημαντικές ελλείψεις, ειδικά στον τομέα της αισθητικής εικόνας του χωριού μας, κανένας δεν το αμφισβητεί.

Η Ρώμη όμως δε χτίστηκε σε μια μέρα. Η μίζερη και απαξιωτική αντιμετώπιση των πεπραγμένων της δημοτικής αρχής, που επιχειρούν ελάχιστα ευτυχώς συγχωριανοί μας, δεν οδηγεί πουθενά. Και αν αυτό γίνεται από αφέλεια ή από υπερβολική απαίτηση για το καλό του χωριού, δικαιολογείται. Εκείνο που είναι αδικαιολόγητο, είναι όταν η ασκούμενη κριτική, καθώς και η προσπάθεια υποβάθμισης υπαρκτών έργων, είναι υποκινούμενη, και εντάσσεται στο παιχνίδι διεκδίκησης της εξουσίας.

Προσωπικά είμαι από εκείνους, που τόσο από τις

στίλνες της εφημερίδας μας, όσο και από το βήμα των γενικών συνελεύσεων του συλλόγου, άσκησα έντονη κριτική στη δημοτική μας εξουσία, και ζήτησα την ποιοτική αναβάθμιση των έργων στο χωριό. Δεν είναι όμως δίκαιο να δίνουμε ακόμη και σε ένα πρωθυπουργό πίστωση χρόνου για την ολοκλήρωση των προεκλογικών του εξαγγελιών μέχρι το τέλος της θητείας του, και να στήνουμε στα έξη μέτρα την τοπική μας εξουσία γιατί δεν βάζει φρένο στην αστυφιλία που μαστίζει το σύνολο την Ελληνικής υπαίθρου, και δεν δημιουργεί θέσεις εργασίας στο χωριό. Οι υποδομές, όσες τουλάχιστον εντάσσονται στα όρια των αρμοδιοτήτων της τοπικής αρχής, νομίζω πως υπάρχουν. Δεν είδα όμως κανένα από τους επικριτές και απαξιωτές των πάντων, από εκείνους που επιπλέον έχουν τη δυνατότητα να επενδύσουν στο χωριό, να ενεργοποιούνται. Το έχω ξαναγράψει, πως έργο της κάθε δημοτικής αρχής εξουσίας είναι η δημιουργία υποδομών. Οι επενδύσεις είναι δουλειά των ιδιωτών – επιχειρηματιών. Αν και για να είμαστε και λίγο σοβαροί, δεν βλέπω πως θα υπάρξει σώφρων επιχειρηματίας που θα διαθέσει τα κεφάλαιά του σε μια αντιπαραγωγική επένδυση.

Όλοι όσοι έχουμε γεννηθεί και μεγαλώσει στο χωριό, το αγαπάμε και το θέλουμε ζωντανό. Με τίποτε όμως δεν μπορούμε να γυρίσουμε το χρόνο πίσω, ώστε να γίνει αυτό, το παλιό μεγάλο κεφαλοχώρι με τους χίλιους μόνιμους κατοίκους. Δεν μπορούμε να γεμίσουμε το προαύλιο του δημοτικού μας σχολείου με διακόσια παιδιά, ούτε μπορούμε να αναστήσουμε τον Κατσίκα και τον Αντώνη για να γευτούμε τα ανεπανάληπτα μοναδικά κοκορέσια και σπληνάντερα που εκείνοι μόνο, ήξεραν να κάνουν. Σε προηγούμενο φύλλο, έγραψα για την εγκατάλειψη τοπικών μας

εθίμων όπως π.χ. τα σίγνα. Θα ήταν τουλάχιστον αφελές να τα χρεώσουμε στην τοπική εξουσία, τη στιγμή που κανένας από εμάς δεν έχει διάθεση να ακολουθήσει τον παπά μας στην περιφορά των εικόνων ψάλλοντας το χριστός ανέστη. Θυμάμαι την αγωνία μας ως παιδιά, στην προετοιμασία του αφανού. Ποιος ασχολείται σήμερα με αυτά;

Και κάτι ακόμη. Μην έχουμε την απαίτηση να γίνει το χωριό μας, ούτε βιομηχανικό κέντρο, ούτε τουριστική περιοχή. Το πρώτο αποκλείεται εκ των πραγμάτων. Για το δεύτερο έχουμε ένα μειονέκτημα. Δεν βλέπουμε λίμνη. Πολλές φορές ακυρώθηκαν διανυκτερεύσεις στον ξενώνα, όταν οι επισκέπτες διαπίστωσαν πως δεν έχει θέα στη λίμνη. Οι ξένοι έρχονται στην περιοχή μας, όχι γιατί είμαστε όμορφοι, αλλά για να βλέπουν τη λίμνη. Ούτε θα είχαμε περισσότερο τουρισμό, αν ο ξενώνας βρισκόταν κοντά στην πλατεία, όπως ορισμένοι υποστηρίζουν. Γιατί και από εκεί, η λίμνη είναι αθέατη.

Δεν κουράζομαι να το γράφω κάθε φορά: Αν θέλουμε να έχουμε μερίδιο από την συνεχώς αυξανόμενη, λόγω λίμνης, τουριστική κίνηση της περιοχής, πρέπει να πιέσουμε συνεχώς την πολιτική εξουσία, για αλλαγή των χρήσεων της Ζ.Ο.Ε., ούτως ώστε να αποκτήσουμε πρόσβαση στη λίμνη και να αξιοποιήσουμε την πανέμορφη περιοχή του Αυγέρη, με την ασφαλτόστρωση του οδικού άξονα Κελεπούρι – Αυγέρη – Αθανάση. Και να φύγουμε τις γκρίνιες. Λυπάμαι που το γράφω, αλλά ορισμένοι χωριανοί πέφτουν θύματα παραπληροφόρησης εκείνων που στοχεύουν θεσμικούς ρόλους στην περιοχή, και εθελοτυφλούν, υποτιμώντας πρώτα από όλους τον εαυτό τους.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ – ΤΙΤΛΟΠΟΙΗΣΗ ΧΡΕΩΝ

Τον τελευταίο καιρό οι παραπάνω οικονομικοί όροι κυριαρχούν στην ημερήσια ειδησεογραφία. Θα προσπαθήσω, όσο μπορώ με απλά λόγια να εξηγήσω, τι ακριβώς σημαίνουν.

Είναι γεγονός, πως μετά την πλήρη ένταξή μας στην Ε.Ε., τα περιθώρια άσκησης οικονομικής πολιτικής από τις εκάστοτε κυβερνήσεις έχουν στενέψει. Ο κάθε υπουργός οικονομικών στην άσκηση των καθηκόντων του είναι δέσμιος των γενικών κανόνων που ισχύουν στην κοινότητα, με αποτέλεσμα η πορεία της οικονομίας να βρίσκεται πάντα υπό παρακολούθηση. Γι' αυτό βλέπουμε κάθε τόσο τον αρμόδιο για τα οικονομικά επίτροπο της Ε.Ε. να βάζει πάγο, να καταδιάζει και να δίνει οδηγίες στον εκάστοτε υπουργό οικονομικών. Στην τελευταία επίσκεψή του ο Ισπανός σοσιαλιστής επίτροπος κ. Αλμούνια, αφού έδωσε τις οδηγίες του για τις διαρθρωτικές αλλαγές σε ασφαλιστικό και εργασιακές σχέσεις, επεφυλάχθηκε να δώσει έγκριση στον υπουργό οικονομικών να προχωρήσει στην τιτλοποίηση των ληξιπρόθεσμων χρεών. Να επιτρέψει δηλαδή την εφαρμογή ενός εργαλείου της δημιουργικής λογιστικής, στην οποία καταφεύγουν όλες σχεδόν οι κυβερνήσεις όταν στριμώχνονται από έσοδα.

Τι σημαίνει όμως ο όρος «δημιουργική λογιστική»;

Όλοι θα ξέρουμε ότι ο προϋπολογισμός που καταθέτεται κάθε τέλος του χρόνου από τον υπουργό οικονομικών για ψήφιση στη βουλή και εγκρίνεται κατά κανόνα μόνο από τους κυβερνητικούς βουλευτές, αποτελείται από δύο μεγάλες κατηγορίες λογαριασμών: από τα έσοδα και τις δαπάνες.

Κάθε κυβέρνηση, κυρίως για λόγους εντυπωσιασμού, αλλά πολλές φορές και για λόγους ταξινόμησης των λογαριασμών της, σύμφωνα πάντα με τις κοινοτικές οδηγίες, προσπαθεί να εμφανίσει διογκωμένα έσοδα και μειωμένες δαπάνες. Πως το κατορθώνει αυτό; Εδώ επιστρατεύεται η μέθοδος της δημιουργικής λογιστικής.

- Πρώτον στο σκέλος των εσόδων δημιουργεί πρόσθετα έσοδα, στο άμεσο μέλλον, τα λεγόμενα προέσοδα με διάφορα τρικ:

α) Με το σύστημα της προείσπραξης. Εισπράττει λ.χ. τα τέλη κυκλοφορίας στο τέλος του 2005, ενώ το σήμα που θα κολλήσουμε στο παρμπρίζ του αυτοκινήτου μας θα γράφει: «τέλη κυκλοφορίας 2006».

β) Με το σύστημα του δανεισμού. Προκειμένου η κυβέρνηση να καλύψει τρέχουσες υποχρεώσεις π.χ. τόκους δανείων προηγούμενων χρήσεων, συνάπτει κλειστό ομολογιακό δάνειο με υψηλότερο από το συνηθισμένο επιτόκιο και με τα έσοδα καλύπτει τις υποχρεώσεις των ληξιπρόθεσμων τόκων. Αφού εκταμιευτεί το ποσό άμεσα, θα το εξοφλήσει μέσα στα επόμενα χρόνια, με την εξαργύρωση των ομολόγων που θα αγοράσουν ιδιώτες και επιχειρήσεις, πληρώνοντας βέβαια και υψηλό επιτόκιο. Με

αυτό τον τρόπο μεταθέτει στο μέλλον την εξόφληση σημερινών υποχρεώσεων.

γ) Με το σύστημα της τιτλοποίησης ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το δημόσιο. Αυτό δηλαδή που ζητήσαμε να εφαρμόσουμε, με την έγκριση πάντα, του κ. Αλμούνια. Τι σημαίνει αυτό;

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της υστέρησης εσόδων σε μια οικονομία, είναι η αδυναμία είσπραξης των ληξιπρόθεσμων οφειλών. Τι είναι αυτές; Είναι τα ποσά των φόρων που οφείλουν ιδιώτες και επιχειρήσεις που έπρεπε να είχαν πληρώσει από καιρό, και τα οποία είτε από αδυναμία, είτε από αδιαφορία δεν τα πλήρωσαν. Η κυβέρνηση εκμεταλλευόμενη αυτό της το πλεονέκτημα, χρησιμοποιεί ένα έξυπνο εργαλείο της δημιουργικής λογιστικής: Τιτλοποιεί ένα μέρος αυτών των ληξιπρόθεσμων οφειλών. Συστήνει μια εταιρεία, ειδικού σκοπού λέγονται αυτές, η οποία θα αγοράσει από το δημόσιο το δικαίωμα είσπραξης των οφειλών τρίτων προς το δημόσιο, και εν συνεχεία συνάπτει ομολογιακό δάνειο, με εγγύηση τις βεβαιωμένες ληξιπρόθεσμες οφειλές. Με τον τρόπο αυτό δημιουργεί έσοδα, για να καλύψει άμεσες ανάγκες και να μειώσει το δημόσιο έλλειμμα.

- Δεύτερο, στο σκέλος των δαπανών.

Η περίπτωση των αμυντικών δαπανών είναι χαρακτηριστική.

Είμαστε η πρώτη χώρα της Ευρωπαϊκής ένωσης σε αμυντικές δαπάνες. Για αυτό, θα ήταν καταστροφικό για την εκτέλεση του προϋπολογισμού, να εγγράψουμε π.χ. στον προϋπολογισμό του 2005 ολόκληρο το ποσό μιας παραγγελίας οπλικών συστημάτων αξίας πολλών δις που παραγγέλθηκαν το 2005, και τα οποία θα εξοφληθούν στα επόμενα δέκα χρόνια. Έτσι, εγγράφουμε στον προϋπολογισμό του 2005 τη δόση που θα εξοφλήσουμε μέσα σε αυτή τη χρονιά και τα υπόλοιπα ποσά τα μεταθέτουμε στις χρονιές που θα εξοφληθούν.

Έτσι περίπου λειτουργεί το σύστημα της δημιουργικής λογιστικής. Με τον τρόπο αυτό βέβαια επιδιώκεται η ωραιοποίηση της οικονομίας. Δημιουργείται ένα τεχνικό

πλεόνασμα, αφού τρώμε τα έσοδα των επόμενων χρήσεων – περίπτωση τελών κυκλοφορίας – και μετατοπίζουμε τις υποχρεώσεις που θα κληθούν να εξοφλήσουν οι επόμενοι πολίτες για αργότερα – περίπτωση αμυντικών δαπανών.

Αυτό βέβαια εφαρμόζεται σε όλα σχεδόν τα κράτη της Ε.Ε. και αποτελεί μια πάγια τακτική. Άσχετα αν η τωρινή κυβέρνηση κατηγορεί την προηγούμενη για την εφαρμογή της μεθόδου της δημιουργικής λογιστικής. Καθημερινά βλέπουμε να την εφαρμόζει και η ίδια.

Εάν δεν συμβεί αυτό, η εκάστοτε κυβέρνηση, προκειμένου να αυξήσει τα έσοδά της αναγκάζεται να καταφεύγει σε επώδυνα εισπρακτικά μέτρα. Αύξηση δηλαδή των φόρων, που συνήθως επιβαρύνει τα χαμηλά εισοδήματα. Διότι η πιο γρήγορη είσπραξη φόρων γίνεται με την έμμεση φορολογία, δηλαδή με τις αυξήσεις φόρων πάνω στις τιμές των καταναλωτικών αγαθών, π.χ. τσιγάρα, βενζίνη κ.λ.π. Με το σύστημα αυτό, η κυβέρνηση, σήμερα επιβάλλει το φόρο και αύριο αρχίζει να εισπράττει από την αυξημένη τιμή του συγκεκριμένου είδους που αυξήθηκε. Ενώ οι άμεσοι φόροι, όπως π.χ. ο φόρος εισοδήματος αργούν να αποδώσουν, γιατί εισπράττονται μια φορά το χρόνο, και επί πλέον έχουν και έξοδα είσπραξης. Χωρίς αμφιβολία όμως οι άμεσοι φόροι είναι δικαιότεροι γιατί υπολογίζονται κλιμακωτά, ανάλογα με το ύψος του εισοδήματος κάθε φορολογούμενου. Τα χαμηλά εισοδήματα φορολογούνται με χαμηλό συντελεστή, που αρχίζει από 15%, και όσο μεγαλώνει το εισόδημα αυξάνεται και ο συντελεστής φορολόγησης ο οποίος φτάνει ως το 40%.

- Προσπάθησα να απλοποιήσω ορισμένους δυσνόητους οικονομικούς όρους. Δεν ξέρω σε ποιο βαθμό το κατάρθωσα.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

Οι επτά αδελφές που κυβερνούν τον κόσμο, έγιναν εβδομήντα;

Οι επτά πετρελαϊκές εταιρίες που κινούσαν κάποτε τα νήματα της παγκόσμιας πετρελαϊκής αγοράς, έγιναν εβδομήντα. Μεγάλωσε η οικογένεια. Μεγάλωσαν τα κέρδη. Εφέτος έφτασαν τα 233 δις δολάρια. Και για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης, αρκεί να αναλογισθεί κανείς ότι το Ελληνικό Α.Ε.Π. (ακαθάριστο εθνικό προϊόν), μετά βίας φθάνει τα 178 δις δολάρια. Η παγκόσμια ισότητα σε όλο της το μεγαλείο. Οι εβδομήντα εταιρίες αποκομίζουν τα σχεδόν διπλάσια έσοδα από ότι τα δέκα εκατομμύρια των Ελλήνων, ή τα εκατό εκατομμύρια κάποιων Αφρικανών ή Ασιατών.

Τα χρήματα δεν φέρνουν την ευτυχία, γιατί δεν υπήρξαν ποτέ παιδικό όνειρο;

ΕΝΑ ΑΞΙΟΠΡΟΣΕΚΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Πριν από λίγους μήνες κυκλοφόρησε ένα θαυμάσιο βιβλίο – λεύκωμα, του αξιόλογου μελετητή του ερασιτεχνικού θεάτρου του νομού μας, Καρδισιώτη Φώτη Βογιατζή.

Στο βιβλίο, που παρουσιάζονται οι ερασιτεχνικοί θίασοι των Καρδισιώτικων χωριών, από το 1940 και μετά, περίοπτη θέση κατέχει το χωριό μας, με πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Όποιος ενδιαφέρεται να το προμηθευτεί, μπορεί να το ζητήσει από το δήμο Καρδίτσας, που επιμελήθηκε και την έκδοσή του.